

Nro. 8.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből Pénteken Julius 26-ik napján, 1811-ik
esztendőben.

B é t s

A' múlt hétfőn, estve felé igen vastag és homályos felhő vonván bé az ég kárpitját, egyszeribe nagy dörgés esett, és az Alster vagy Szarka nevű külső városban két helyett, úgymint egy vendégfogadóba, és a' közönséges beteg háznak egy szobájába a' ménykő bé ütött, 's mindenikben nagy rémulést indított. A' betegek hazában, avagy ispotályban olly szobába ütött bé, melly egészen üres vólt, és semmi tüzet nem gerjesztett, ellenben a' vendégfogadó házban tüzet is tsinált, mellyet mindazáltal a' vizi puskákkal a' tüzóltók hamar mególtottak. — A' város külső lineáján kívül is egy nagy előfába be ütött. Vártuk, hogy esső fogja a' menydörgést követni, de

itten nem, hanem Schönbrunnban és annak környékén igen nagy eső volt.

Magyar Ország.

A' most folyó hólnapnak 14-dik napján in-
nepelte Győri Püspök *Vilt József* Úr Eő Nagysá-
ga, Győrben, számos Úri rendeknek jelenlétek-
ben, a' maga papságának második zsengéjét. A'
fő templom előtt a' Győri vadász katonaság, és
a' forma ruhás Polgárok parádében állottak. A'
nagy mise után Posonyi Kánonok F. T. *Streiter*
József Úr német, ugyan oda való Kánonok F. T.
Jordánszki Elek Úr vele született ékesen szóllá-
sával magyar predikátiót mondottak. — Az
Isteni tisztelet alatt, a' fő templom előtt pará-
dében állott polgár katonaság apró fegyverből
három szálvét adott, mellyet mindaonyiszor mo-
zsár ágyúból való lövések követettek. — Délben
fényes ebédet adott a' jelen volt Uraknak a' ne-
vezett Püspök Úr Eő Nagysága. A' város piatza
közepén felállított alkotmányra két hórdó veres
és fejer bor vonato t fel a' felgyűlt nép számára.

Magyar Hazánk egynéhány vidékiről olly
tudósítást vettünk, hogy az idén igen jól fognak
a' szőlőhegyek fizetni, hogy a' szőlővesszőkön
több szőlőfürtők vannak, mint szőlőlevelek,
és hogy az idei szőlőtermés a' mult esztendőké-
béli terméseket nemcsak a' termés bővségére, ha-
nem annak tulajdonságára nézve is sokkal fel-
lyebb haladja.

E r d é l y.

Az Orosz és Török ármádia közt Julius 4-
dik napján történt tsatáról következő későbbi
tudósítást vettünk:

„Azokon az embereken kívül, a' kiket az

ellenség, tudniliik a' Muzulmannok, hátrább küldöttek, 1500 ember maradt a' tsatapiatzon. A' fogságba esteknek, az Oroszokhoz által szökteknek jelentések szerént, és a' sebbe esteknek számok is igen nagy vólt. Az Oroszok, mint győzedelmesek, 13 zászlót nyertek, 's azok közt, ama hires Aly Basa fiának, *Vely Basának*, és más *Sangiasoknak*, az az, egy lófarkas Basáknak, és sok Bayrakdároknak, az az zászlótartóknak zászlóikat.

A' Bukaresti későbbi tudósítások szerént ezen véres tsata után, az Orosz fő hadi vezér minden Rutsuki lakosokat, és az ott vólt katona őrizetet, minden ingóbingó vagyonaikkal együtt a' Duna bal partyára vitette által, és azután annak a' várnak minden erősségeit puskaporral a' levegőbe hányatta, a' város négy szegletiben tüzet tsináltatott, 's azt földig porrá égettette, végtére a' Dunán vólt híd is meggyújtatta. — Illy szomorú vége lön Rustsuknak vagy Orosztsuknak, Bulgária egyik nevezetes várossának, melyben ennekelötte sok szép kézmíveket készítettek annak Görögökből és Örményekből állott szorgalmatos és kereskedő lakosi. — Kevés Törökök laktak ottan.

Frantzia Birodalom.

„Az e' most folyó 1811 dik esztendőre Párisban kiadott Csász. Almanakban Frantzia Országának mostani népessége 40 milliomm és 202,000 lélekre tétetik, és azon Fr. Birodalom 130 osztályokból áll. — Páris városának népessége 547,756 lélekre megyen. Azólta is megszapordott ugyan a' *Lippei* osztállyal, mellynek Münster (Monasterium) a' fő városa, de mivel Cor-

szikának két osztályai, úgymint, a' *Goloi*, és *Liamonei* öszve kaptoltattak, a' 130 szám tsakugyan meg maradt. A' Korszikai osztálynak *Ajaccio*, Napoleon Császár születésének helye a' fő városa, és 174,572 lélekre megyen a' népessége. 1789-dik esztendőben 83 osztályból állott Frantzia Ország, de már az óta 44-el szaporodott az avval öszve kaptolt Országokból 's tartományokból.

Az a' minden 7-dik esztendőben elő fordulni szokott Acheni, vagy Aquisgranumi igen szentséges innep nap, és bútsújárás, mellyenn, és a' mellynek alkalmatosságával, a' Nagy Károly Császár uralkodása alatt, 1000 esztendőkkel ennek előtte ott letéetett klenodiumok avagy szent ereklyék közönséges helyre a' nézés végett kitétetődnek, a' múlt Junius 23-dik napján kezdődött el, és 14 napig tartott. Ezek a' klenódiomok a' Szűz Máriának abból az alsó köntöséből, mellyben a' Jézust szülte, és azokból a' pólákból áll, mellyekbe őtet bétakarta; továbbá abból a' szőtt matériából, mellybe Keresztelő Sz. János, feje vétetése után takartatott vala, és abból a' fejer gyoltsból, mellyel a' felfeszített Kristus dereka körülvétetett. Azon városnak legrégebbs krónikája azt tartya, hogy az ott megkoronáztatott Római Császároknak ereklyéi abban a' templomban tartattak, mellyben az ő fejek-re a' Császári korona tétetődött. Ezeket az ereklyéket, 1717 dik esztendőben *I. Péter* Orosz Császár; 1724-ikben *IV. Fridrik* Dániai Király; 1780 ikban *III. Gustáv* Svétziai Király; 1804-ikben *Napoleon* Császár; 1805-ben *Jósef Napoleon* mostani Spanyol Király; 1810-ben e' kettőnek

édes anyja, és a' Westfaliai Király és Királyné nagy figyelemetességgel meg szemlélték. Mind ezekből nyilván kitettzik, hogy ezek a' klenodumok Nagy Károly Császárnak hagyományai, hogy ezek a' régiségnek betses emlékeztető jelei. Aquisgranum városában mindenkor nagy tiszteletben tartattak légyen.

Azokat a' deputátusokat, a' kiket a' Wesseri, Albistorkai, és a' felső Emsi osztályok Napoleon Császárhoz Párisba küldöttek, a' Császár eleibe audientziára botsáttatván azoknak előülőjük Gróf Grote következő módon szólott:

„Felséges Uram! A' Felséged északi Német Országi hív jobbágyi, e' világ leg elsőbb uralkodó széki előtt megjelentek, hogy az ő hódolásokat Felséged lábai eleibe letegyék. Az Isteni gondviselés maga változhatatlan tanátsában elvégezte, hogy Germaniának nevezetes része, a' néhai vitéz Szászoknak hazájok, ezer esztendő múlva Frantzia Országgal ismét öszve kaptassék. Az ő derék Vezérjek *Wittekind* hosszas hadakozásai után, Nagy Károly Császárnak meghódolt, eleitől fogva a' hívség, egyenes szívűség, és a' jámborság vóltak a' Germaniai nép tulajdonságának különös megesmértető jelei. — Midőn a' mi régi őseink a' régi Rómaiakhoz deputátusokat küldöttek vólna, minden kételkedés avagy gondolóra való vetel nélkül, egy közönséges innep alkalmatosságával, minden idegen népek közt legelső helyet választottak magoknak. Mi is minden alkalmatosságokban meg fogjuk azt mutatni, hogy mi érdemesek vagyunk derék őseinkhez, és hogy mi a' Felséged hozzánk való

kegyelmességét határ nélkül való engedelmes-
séggel igyekezünk visszonozni, — Erre így felelt
a' Császár: *Uraim!* A' Kigyelmetek osztályai
végképen öszve vagynak az én Országommal kap-
tsolva; semmi politika alkudozás elnem választ-
hatja attól azokat. A' Frantziáknak minden köte-
lességeiket bé fogják Kigyelmetek telyesíteni, de
mind azokkal a'jussokkal is bírni fognak, mellyek
amazokkal öszve vagynak kaptsolva. *Igy adja
elő ezt a' dolgot a' Frantzia Monitör.*

*A' Frantzia belső dolgokra ügyelő Minister-
nek Gróf Montalivet beszédjének tóvábbi folyta-
tása.*

A' tengeri dolgokról.

Mi ugyan a' Gvadalupei és Isle de France
szigeteinket el vesztettük, ne hogy azoknak vé-
delmezések miatt eskaderjeinket kotzkára te-
gyük. — Hollandiának Frantzia Országgal való
öszvekaptsoltatásától fogva 10,000 matrozokkal,
vagy hajóseregbéli katonákkal, és az Antverpi-
ai kikötőhelyben 15 hadakozó hajók építtetnek.
Ebben az esztendőben Nápoly Országá, az av-
val való frigykötés szerént, hat línea hajót, és
ugyan annyi fregatot tartozna segítségünkre kész-
szen tartani, még ugyan végbe nem vitte, de
hogy ezt a' fogyatkozást szükség legyen kipó-
tolni, azt maga is megfogja esmérni. Kevés eszten-
dők múlva, annyi hadi erőnk leszen, a' mennyi
van ellenségünknek. A' tengeri szolgálatra kiál-
lott Conscriptusok derekasan elkészítik magokat.

*Végre Angliának jelen való szoros környül-
állásairól így szóllott a' fent nevezett Frantzia
Minister:*

„A' jelenvaló száraz Európa systemája, az

az alkotmánya Angliának finántziáját semmivé teszi, és a' pénzváltók boltjaiknak fele már is bé van zárva; híjjában várakoznak az odavaló kereskedők jobb időkre, és a' dolgoknak jobbra való fordulásokra. Igaz dolog, hogy úz esztendő-től fogva semmitengeri kereskedésünk nintsen, de mégis az Angliai fábrikátumoknak, az az, míveknek megtilalmaztatása után 60 milliomot kerestek Fábrikáink. — A' Császári Kintstár jó karban való létele a' világgal való magános kereskedéstől nem függ, nekünk 900 milliom jövedelmünk van esztendőnként. Angliának minden esztendőben 2000 milliomra van szüksége, jövedelme pedig ennek a' summának harmad részit sem teszi, melly miatt minden esztendőben 80 milliomból álló új adósságot tenni kénytelen; végtére miképpen fogja kereskedésének megtsökkenése miatt annak interessét fizetni? Hogy ha tehát szüntelen hadakozni akar, más szókkal bankero-tot hirdet. Már négy esztendeje, hogy a' Spanyol háború tart; még ugyan néhány táborozás fog lenni, de azután meghódoltatik az az Ország, és abból ki fognak az Anglusok hajtatni.“

„Mitsodák egynéhány esztendők egy nagy Országna^k állandó állapotba való helyheztetésére, és maradékaink tsendességeknek megerősítésére. Békesseget kíván a' Császár, melly, valameddig olly emberek uralkodnak Angliában, a' kik szüntelen való, vagy örökös háborút predikálnak, addig az illy békesség lábra nem álhat. És mitsoda békesség vólna az granatirozás, avagy másoknak jóállások nélkül Frantzia Országra nézve, két esztendő múlva minden kereskedő hajóinkat elszednék az Anglus hadakozó hajók.

Bourdeauxot (olv. Burdot) Nantest, Amsterdammot, Marsiliát, Génuát, Livornot, Venediget, Triestet, és Hamburgot egymásután mind elrontának, a' mint ezt ennekelőtte is mivelték. Az illy békesség a' mi kereskedésünkre nézve tsupa keleptze volna, egyedül Angliának volna hasznos, ismét Anglus portékákkal, és mívekkel töltené bé a' száraz Európát. A' békességnek záloga egyedül a' mi hajóseregeinkben, 's tengeri erőnkben lehet, akkor köthetünk mi bátorságos békességet, midőn 150 línea hajónk leszen, mellyeket, ha szinte sok akadályt szenvedünk is a' háború miatt, kiállíthatunk, tehát egyedül a' mi tengeri erőnk, és az olly Angliai kormányszék lehetnek a' békességnek zálogai, mellynek más principiumai vannak, mint a' jelenvalónak 's a' t.

Spanyol Ország.

Katalónia nevezetes városának 's erősségének meghódoltatását olly nagyra betsülte Napoleon Császár, hogy *Suchet* Grófot, a' ki az ostromló Fr. hadi sereget ottan kormányozta, osztályos Generálisból azonnal Frantzia Marsallá tette. Valósággal érdemes is vólt ő ezen fő hadi rangra, ha megfontoljuk, melly böltsen, melly fáradhatatlanul folytatta ő azon erősségnek ostromoltatását. — Kétség kívül azok a' több Frantzia hadi tisztek is, a' kik azon alkalmatossággal magokat megkülömböztették, mint p. o. General *Palombini* és Obes'er *Robert*, érdemeikhez képeest meg fognak jutalmaztatni.

A' milyen okossággal 's vitézi bátorsággal viselte magát Marsall *Suchet*, és az ő kormánya alatt vólt hadi nép a' Tarragóniai erősség ostromlásában, s megvételeiben; éppen olly nagy tá-

lentomot mutatott brigadéros Generális *Philippon*, és az ő vezérlése alatt vólt derék Fr. őrző sereg a' *Badajoz* erősségnek oltalmazásában. — *Badajoz* (deákúl *Pax Augusta*) a' Spanyol Ország-hoz tartozó Extremadurának nevezetes, erős és népes városa a' Gvadiána folyóviz mellett, mellynek népessége 4000 házra, 's 25,000 lakosokra tétetik. — Ezt az erősséget Marsal *Massena* fő vezérsége alatt foglalták vala el a' múlt esztendőben a' Frantziák, de az ő Portugalliából való kimenetele után, az Angliai armádia Portugalliában való részének fő vezérje Lord *Wellington* azt ismét vissza venni igyekezett, de feltételében semmi úton módon nem boldogúlhatott. — Ennek az erősségnek Anglusoktól lett ostromoltatásáról kettős tudósítás adatott ki a' Frantzia Monitórben, mellyeknek egyikét a' Ragúσαι Hertzeg Marsal *Marmont* küldötte a' Neufchateli 's Wagrami Hertzeghez Május 21-dik napján, a' másikat pedig a' Dalmátziai Hertzeg Marsal *Soult* Jun. 12-dik napján.

Az elsőbb, úgymint Marsal *Marmont* következőképpen tudósította a' nevezett Hertzeget:

„Mihelyt alkalmatosnak lenni láttam armádiámat a' táborozásra, azonnal Ciudad-Rodrigo-ba marsíroztam, ezt az erősséget sok és friss ele-séggel megtöltöttem, az onnan három mértföldre fekvő Crawford Generál vezérlése alatt vólt Anglus hadi sereget éjjel megtámadtam, 's nagy veszteséggel vissza vertem. — Azon idő pontban értésemre esvén, hogy Lord *Wellington* a' Badajoz-i várat keményen ostromolja, és már két vers-ben erőszakos ostrom és reárohanás által is próbát tett annak megvételére; azonnal hogy armá-

diámat a' Dalmátziai Hertzeg ármádiájával össze kaptsolhassam, Placenzián és Meridán által sebesen marsiroztam, 's azt Junius 17-dikén utol is értem. Mingyárt a' következő napon szükséges rendelkezéseket is tettünk az eránt, hogy az ellenséget Albuherrai tanyájából kihajthassuk, és előbb felszabadíthassuk Badajozt az ostrom alól, mint Lord Wellington a' Generál Spenter corpusával maga ármádiáját meg erősíténé, de ő a' mi corpusainknak össze kaptsoltatásokról tudósítatván Portugalliába vissza ment.

A' második hivatal szerént való tudósításában, a' következőkről tudósította a' Dalmátziai Hertzeg Marsal Soult a' Neufchateli és Wagrami Hertzeg Marsal *Berthiert*:

„Junius 12-dik napján minden hadi néppel, a' kiket össze gyűjthettem, Badajoz felé indultam, Junius 18-dikán, a' Ragusai Hertzeg Portugalliában lévő ármádiájával magamat össze kaptoltam. — Azon hólnap 19-dikén meg hallottuk, hogy Lord Wellington a' Badajozzi ostromot félbe hagyta, Olivenzából ki marsírozott, és hogy a' Gvadiána folyóvízen általköltözvén Portugalliába vissza ment. — Junius 20-dikán Badajozhoz érkezvén a' Frantzia seregek, az ellenség mozgulásainak meg kémlelése végett Elvásig és Campo majorig kijártak portázni. — Ennek a' két Frantzia ármádiának össze kaptoltatása nagy hasznára fog a' Császári szolgálatnak lenni, már is felszabadította az ostrom alól Badajozt, és az egész déli Spanyol Országot megtisztította az ellenséges seregektől. Mi két Marsalok eltökéltük magunkban, hogy Lord Wellingtonnal megverekedjünk; de ő, minekelőtte ötet utólértük

vólna, magát vissza vonta, noha 60,000 emberből állott az ármádiája, a' kik közt 30,000 Anglusok vóltak, azokkal az osztály seregekkel együtt, mellyeket ő a' Lord *Spencer* vezérlése alatt Portugallia északi részéből magához vont.“

„Badajoznak oltalmazása az odavaló őrizetnek, és az azt kommandirozo brigadéros General Philipponnak nagy ditsősségekre szolgál. Még az Albuherrai Majus 16-dik napján vólt verekedés előtt hozzá kezdettek az Auglusok Badajoz ostromlásához; Május 19-dikén ismét az alá mentek, és már Majus 30-ik napját követett éjjel elkezdették a' futó sántzokat ásni. — Junius 3-dikán kezdették el a' tüzelést, mellyet azon vár ostromlás alól való felszabadításáig szüntelen folytattak. — Junius 6-ikán annak falain 3 rést lóttek, de mingyárt akkor új batteriákat tsináltattott azoknak hátok megett General *Philippon*. — Junius 8-dik napját megelőzőtt éjjel, 1500 Anglus a' St. Christoval bástyára lajtorjákon fel ment, három versben miveltek azt, de mind annyiszor vissza verettek. Néhány óra múlva vissza vonták magokat, és a' holtakkal és sebbe estekkel a' sántzokat bétöltötték.“

„A' Junius 10-dik napját követett éjjel újokban 2000 Anglusok jelentek meg, hogy azokat a' réseket, mellyeket a' vár falain ejtettek, jobban kiszélesíthessék, 's azokon bérohanjanak. A' St. Christoval erősségben 140 Frantziák vóltak, kik közzül mindeniknek négy töltött flintája vólt, a' nyílás eleibe pedig számos töltött bombik és gránátok vitettek. — Azon szempillantatban, mellyben lajtorjákat raktak a' falakra az Anglusok, egy Brette nevű igen bátor gyalog strázsa-

mester az ötödik ártilléria, vagy ágyúzó regimentből a' töltött bombikat és gránátokat meggyújtotta, mellyek a' lajtorjákat öszve tördelték, és halált 's veszedelmet okoztak az Anglusoknak, kevés szempillantatok alatt tömve vóltak a' sántzok holtakkal és sebeseikkel. Azon zűrzavarban néhány Anglus tiszték segítséget kértek és nyertek is, a' kik lajtorján a' sántzba felmászván hadi fogságra adták magokat. — Vírادتakor, három órára való fegyverszűnést kért Generál Philippontól az ellenséges vezér azért, hogy az alatt a' sántzba vólt sebeseiket másuvá lehessen vinni, melly nékiek meg is engedtetett. — Ebben az erőszakos rárohansban 600 embert vesztettek az Anglusok, nekünk egynéhány sebeseink vóltak, nékiek a' Badajozzi ostromlásban 3000 emberek veszett el; a' Spanyolok és Portugallusok sem mehettek el üressen, az ő veszteségek is sokra ment. — Öszveséggel az Anglusoknak az Estremadurai tartományban és a' Badajozzi vár ostromlásában való károkat 8000 emberre, a' Portugallusokét 4000-re, a' Spanyolokét ugyan annyira, sőt többre is lehet tenni. — A' Taragonai erősségnek megvétetése, és Badajoznak ostrom alól való felszabadítatása, a' Frantziákra nézve nagy következésű fog lenni, mivel Marsal *Suchet* Katalóniából szabadon mehet Valentziába, 's ostrom alá vetheti Chartagénát, *Soult* és *Marmont* Marsalok pedig a' celi Portugalliába eddig már bé is nyomúltak, hogy Lord *Wellington* üzhessék, és Liszbonáig visszaverhessék.“

Nagy Britannia.

Ezokról a' Spanyol Országi hadi történetek-

ról következő jegyzéseket adott ki a' *Morning Chronicle* nevű Londoni Zsurnálnak kiadója, a' ki a' mint írásából is észre lehet venni, az antiministerialis részen lévőknek igen nagy pártfogója:

„Fájlallyuk, hogy meg kell vallanunk, hogy a' mi előre való látásunk a' Spanyol Országi dolgokra nézve bételyesedett. Az a' tudósítás, melyet mi Badajoznak ostrom alól lett felszabadításáról kiadtunk, hamisnak és hazug kútfóból származottnak tartatott, mivel közönségesen mind az, a' mi a' dolognak mivoltát igazán és voltaképpen elő adni igyekeznek, Jacobinismusnak tartatik. Minekutánna a' Badajozzi erősséget haszon nélkül, és sok vérontással megtámadtuk volna, mellyben részünkről 1200 emberünk veszett el és sebesített meg, jónak tartotta Lord *Wellington* a' vár ostromlását félbe hagyni, onnan elmenni, a' Frantziáknak ellent állani, a' kik új segítő seregeket nyervén számos lovassággal előbbre nyomultak. Lord *Wellington* olly jó positiót választott, a' millyent Badajoz környékén találhatott. Tudva vólt Junius 9-dik napján, ármádiánknál, hogy *Marmont* 25 vagy 30 ezer főből álló seregével a' Soult ármádiájával való egyesülésnek pontjától tsak három napi járó földre legyen, és hogy a' Frantzia ármádia ezen egyesítés után minden tábori eleséggel bővölködött, és hogy 7500 emberrel szaporodott meg, ahoz nem számlálván azt a' tartalék sereget, melyet ő Ciudad-Rodrigó mellett hagyott, és a' melly elegendő vólt a' mi ármádiánknak szemmel való tartására.“

„A' Frantzia egész hadi erőnek egy pontra

való öszvehúzása Lord Wellingtonnak alkalmazhatóságot szolgáltatott arra, hogy a' *Spencer* Generál kormánya alatt lévő Anglus hadi seregeket sebes lépéssel magához vonnya két vagy három batallionon kívül, mellyek *Pach* Generállal a' Coa vize mellett hátra hagyattak. — Generál *Spencer*, minekelőtte Lord *Wellington*hoz indúlt volna, az Almejdai erősségeket mind öszve rontotta, ámbár a' Frantziáknak onnan való kiköltözések után, azokat ismét felépíteni igyekezett.“

Ílly kétséges kimenetelű állapotban vóltak a' dolgok akkor, midőn az utolsó levelek Spanyol Országból el indúltak. Hogyha Lord *Wellington* meg akarta a' maga positióját, vagy fekvését tartani, el nem kerülhette a' közönséges verekedést, De azt hitték, hogy ő az ellenségnek, kiváltképpen a' lovasságnak sokságára nézve kéntelen leszen magát a' *Torres-Vedrás* líneákba visszahúzni.“

„Tegnap semmi más hírek nem jöttek Portugalliából. Nem bátorkodtak a' ministerialis újság levelek minket azokra nézve, a' miket mi a' veszedelemmel fenyegető környülállásaikról Spanyol és Portugallia Országokban mondottunk, meghazuttolni, de tsakugyan még is kitsinyíteni igyekeztek azokat, azt mondván, hogy nagyítva vannak, hogy homályosak, hogy mi a' fő vezérnek tudva lévő talentumira, és katonáinknak vitéz bátorságokra mindenkor támaszkodhatunk; úgy de ez e' az a' pont, mellyet vizsgálni kell? Szeréntsétlenségünkre, olly sebessen öszve vonták hadi erejeket, hogy azért a' betsület megérdemlik, és egy újabb plánum szerént

kezdték el az offensiva hadakozást, melly mind lovassainak kevés számára, mind tábori magazinumainak távollétére nézve károokra lehet a' szövetséges seregeknek."

„Nem hisszük, hogy szomorú állapotunkat nagyítottuk volna. Azt mondjuk, hogy Badajoz ostromlásában a' szövetségeseknek veszteségek 800, az Anglusoké 400 emberre ment, azt mondjuk hogy Spanyolország északi részében egy a' Frantziák olly új armádiát formáltak, mellytől *Marmont* 25,000 emberrel magát a' *Soult* hadi seregeivel öszve kaptsolhatja, noha egy más corpust, mellyel más seregek is egyesülhetnek *Ciudad-Roaringónál* hagyott azért, hogy a' mi északi armádiánk mozdulásaira ügyeljen. — Azt is mondtuk, hogy olly számos legyen a' Frantzia lovaság, hogy a' szövetséges seregekre, tudniillik az Anglusokra 's Portugallusokra nézve veszedelmes lenne akár a' Badajozzi térségen, akár másutt valahol velek szembe szállani. Meg mutatták e' a' ministerialis újság levelek, hogy ezek az állítások hamissak legyenek? Azt mondják, hogy Lord Wellington az ellenségnek minden plánumait előre ellátta, és mindenre készen vólt? Igen örvendünk, hogy ezt halhattuk; de nehezen hihetjük, hogy az Almeidai erősségeket azért újította volna ő meg, hogy azokat ismét lerontsa. Akármint legyen a' dolog, de meg nem álhatjuk, hogy fájdalomunkat ki ne nyilatkoztassuk az eránt, hogy Angliában lévő lovas seregeink közzül egynehányat Portugalliába nem küldöttek, azoknak megmustráltatások ugyan nem lett volna igen fényes, de annál szerentséssebbek lettek volna az ellenséggel való ütközetjeink."

„Mi illy foglalatú levelet vettünk: Kéttzer igyekeztünk a' St. Christovalli erősséget meg venni, a' mellytől függött vala Badajoznak elfoglaltatása; de mind a' kéttzer vissza verettünk, bé

nem mehetvén a' kőfalakon ejtett réseken. — A' Portugallus 17-dik regementből való Fő Strázsa-
mester *Greachi*, a' ki a' vár ostromlását igaz-
gatta, és vele együtt más három tisztek ezen
alkalmatossággal meghóltak. A' Badajozzi vár-
nak ostromlásával felhagytunk. — Ostromló
ágyúink, mellyek kiváltképpen Portugalliai ágyúk-
ból állottak, azon várnak meg vételére nem vol-
tak elegendők, és nem is mehettünk az ellenség
ellen annak idejében. — Nem hiszük, hogy már
most közönséges verekedés lehetne. Lord *Wel-*
lington minden intézetjeit úgy tette, hogy az ő
fő vezérlése alatt lévő armádiának bagázsáját
hátrább szállíthassa.“

Másodszori Hiradás.

A' Csász. 's Kir. ősi és familiához tartozó
jóságoknak fő igazgató Hivatalja részéről jelente-
tik, hogy Magyarországban, Holitson, e' folyó
esztendő Augus us hólnapnak 21 ét 22-dik nap-
jain, számos valóságos Spanyol Országi eredetű
kosok, egynehány száz, egy 's két esztendő és
a' hágasra alkalmas kosok, mellyek valóságos
eredeti Spanyol kosoktól, és a' leg finomabb
Spanyol Országi eredetű anyajuhoktól származ-
tak, ezeken kívül 2800 darab a' tenyészsre tö-
kelletessen alkalmas anyajuhok, e' mellett több
Tirolisi bikák, tehenek és üszőborjak fognak kö-
zönséges kótyavetye szerént, kész fizetésért eladat-
tattni. — Ez a' kótyavetye a' fent meghatározott
napokon, reggeli 9 órakor, a' Csász. Kir. Holi-
tsi múlató kastélyban fog tartatni.

E' mellett ugyan Aug. hólnapjának 22-dikén
a' Csász. Kir. Udvari ménes részéről, több te-
nyészsre alkalmas kantza lovak, külömbkü-
lömbféle idejű tsikók fognak Holits szomszédsá-
gában *Koptsauban* kótyavetye által eladattatni,
mellyeknek számok, idejek, és tulajdonságaik,
környülállásosan, egy különös írásban legköze-
lebb toldalék gyanánt, közöltetni fognak a' Pu-
blicummal. = *Költ Bétsben Junius 27-dik napján*
1811-dik esztendőben.